

3. selskabsdirektiv (78/855/EØF) artikel 23, stk. 4, giver ligeledes mulighed for, at medlemsstaterne kan beslutte, at bestemmelsen i 2. selskabsdirektivs artikel 10, ikke skal finde anvendelse, hvis et selskab opstår som følge af en fusion.

Spaltninger er derimod efter EU-reglerne ikke undtaget fra kravet om udarbejdelse af en vurderingsmandsudtalelse vedrørende apportindskuddet, uanset om de modtagende selskaber er bestående selskaber eller selskaber, som opstår som følge af spaltningen.

I forbindelse med spaltninger har der således skullet udarbejdes en vurderingsberetning om apportindskud, hvis der opstod nye selskaber ved spaltningen, eller der skete kapitalforhøjelser i eksisterende selskaber som følge af spaltningen, jf. den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 136 b, stk. 3.

2. selskabsdirektiv finder i dansk ret udelukkende anvendelse på aktieselskaber. Kravene i 2. selskabsdirektiv finder således ikke anvendelse på anpartsselskaber.

Det foreslås på den baggrund, at det i *stk. 1*, fastslås, at hvis der som led i en spaltning sker en kapitalforhøjelse i et aktieselskab, eller hvis der opstår et nyt aktieselskab, så skal der udarbejdes en vurderingsberetning af en vurderingsmand. Der vil derimod ikke være krav herom, hvis de modtagende eksisterende selskaber eller de nye selskaber, der opstår som led i spaltningen, er anpartsselskaber. Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 136 b, stk. 5.

I en spaltning er der ligesom ved en fusion en lang række særlige dokumenter, der skal udarbejdes. Disse spaltningsskemaer varetager den beskyttelse, som vurderingsberetningen om apportindskud ellers skulle have varetaget.

På den baggrund vurderes det fortsat som forsvaret til afskaffe kravet om en vurderingsberetning om apportindskud ved en spaltning. 2. selskabsdirektiv medfører imidlertid, at der ikke kan laves på kravet om en vurderingsberetning, hvis det modtagende selskab i en spaltning er et aktieselskab.

Det foreslås i *stk. 2*, at en vurderingsberetning ved en spaltning fortsat skal indeholde de samme bestanddele som en vurderingsberetning ved en stiftelse eller kapitalforhøjelse i andre værdier end kontanter.

Det bemærkes i den forbindelse, at en anmeldelse om gennemførelse af en spaltning ikke kan registreringsnægtes, hvis overkursen er forringet i perioden fra det tidspunkt, hvorfra transaktionen har regnskabsmæssig virkning og indtil vurderingsberetningens udarbejdelse, jf. Erhvervsankenævnets kendelse af 13. maj 2002.

På tilsvarende måde som ved fusion foreslås det i *stk. 3*, at vurderingsberetningen om apportindskud ved spaltninger skal være udarbejdet tidligst 3 måneder før spaltningens eventuelle vedtagelse, således at risikoen minimeres for, at der i tidsrummet mellem vurderingen og generalforsamlingen sker ændringer i de aktiver og forpligtelser, der indskydes.

Det foreslås yderligere i *stk. 3, 2. pkt.*, ligesom ved fusion, at det af bestemmelsens ordlyd skal fremgå, at hvis 3 måneders fristen overskrides, så kan gennemførelsen af spaltningen ikke vedtages, idet vurderingsberetningen på grund af sin manglende aktualitets- og informationsværdi ikke kan lægges til grund for beslutningen om vedtagelse af spaltningen.

Med hensyn til forslaget til § 258 omhandlende kravet om vurderingsberetning ved spaltninger henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til § 240, som er den tilsvarende bestemmelse ved fusioner.

Til § 259

Forslaget til § 259 svarer til de gældende bestemmelser i aktieselskabslovens § 136 c, stk. 1-3, samt bestemmelsens stk. 5, der også gælder for anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 67 a, der bl.a. henviser til aktieselskabslovens § 136 c. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer.

Artikel 8, stk. 1, i spaltningsdirektivet foreskriver, at udgangspunktet er, at for hvert af de selskaber, der deltager i spaltningen, undersøger en eller flere sagkyndige - der er uafhængige af de deltagende selskaber, og som er udpeget eller godkendt af en retslig eller administrativ myndighed - spaltningsskemaet og udarbejder en skriftlig beretning til aktionærerne herom. Det er dog muligt efter direktivet at bestemme i national lovgivning, at der udpeges en eller flere uafhængige sagkyndige for alle de selskaber, der deltager i spaltningen.

Spaltningsdirektivets artikel 8, stk. 3, henviser til fusionsdirektivets artikel 10, stk. 2 og 3, hvilket indebærer, at de sagkyndige altid skal erklære sig om, hvorvidt vederlaget for aktierne i det indskydende selskab er rimeligt og sagligt begrundet. I forbindelse hermed skal de angive den eller de metoder, der er anvendt ved fastsættelsen af det foreslåede ombytningsforhold, for eksempel om det er baseret på selskabernes indre værdi eller på en kursværdi, hvori selskabets mulighed for at uddele udbytte indgår. Endvidere skal erklæringen omtale hensigtsmæssigheden af den eller de metoder, der er anvendt til fastsættelsen af vederlaget, og oplyse hvilke værdier hver af de anvendte fremgangsmåder ville resultere i. Ligeledes må erklæringen indeholde en udtalelse om den betydning, der